

‘Chinese Kerk niet vergeten’

Jan DUMON leidt weldra Verbiest Stichting die dialoog met China bevordert

- ▶ Verbiest Stichting groeide uit congregatie van Scheut
- ▶ Heeft vestigingen in Leuven en Taipei
- ▶ Belangrijkste taak is plaats van ontmoeting te bieden

Erik DE SMET

Jan Dumon (71), priester van het bisdom Brugge, leidt vanaf 1 september de Ferdinand Verbiest Stichting. Tot juni resideerde hij in Rome waar hij acht jaar secretaris-generaal van de Pauselijke Missiewerken van Sint-Petrus-Apostel was, orgaan verantwoordelijk voor priesteropleidingen in de missielanden. Dumon, officieel met pensioen, volgt de 82-jarige scheutist Jerom Heyndrickx op, die van de dialoog met de katholieken in China zijn levenswerk maakte.

De Verbiest Stichting, met vestigingen in Leuven en Taipei (Taiwan), wil de dialoog tussen China en de Lage Landen bevorderen, maar ook werken aan contacten met Chinese katholieken. Ze groeide uit de congregatie van Scheut en is de koepel over een gelijknamig instituut dat op academisch niveau werkt. De stichting

Beeld van een ‘ondergrondse’, niet door de overheid erkende, kerk in Hebei. © Imageglobe

ing heeft echter rechtstreekse banden met de Chinese Kerk.

Dumon benadrukt de grondtoon van de stichting: „Allereerst willen we een plaats van ontmoeting bieden. Het is een belangrijke dienst aan een Kerk die door politieke omstandigheden en het aanslepende conflict tussen Rome en Peking over bisschops-

benoemingen geïsoleerd geraakte. De katholieken van China zijn we echter niet vergeten.”

De Verbiest Stichting organiseert vormingsinitiatieven voor bisschoppen, priesters en catechisten die wegens de politieke toestand niet kunnen uitgaan van het Vaticaan. Dumon: „Met haar activiteiten engageert

de Verbiest Stichting de Heilige Stoel niet. We staan ook los van de vertroebelde relatie tussen Rome en Peking. Het blijft echter dansen op een slappe koord. Zo stoten we op de kwestie van de niet door Rome erkende bisschoppen. Net zoals pater Heyndrickx houd ook ik niet van het onderscheid tussen al of niet

‘roomsgetrouwe’ bisschoppen. Wij kunnen daar geen oordeel over vellen. Ons vertrekpunt is de Kerk in China en zoals Benedictus XVI in 2007 schreef, is er slechts één Chinese Kerk.”

Het conflict draait over wie de bisschoppen in China benoemt. Is er een compromis mogelijk?

Het dossier van de Kerk in China is gewichtig. Jan Dumon kan er vanuit zijn Romeinse ervaring over meepraten. Waarom? „Wat mij vooral intrigeert, is hoe deze Kerk leeft in een atheïstische, hoog geïndustrialiseerde en verstedelijkte samenleving”, zegt hij. „Ten tweede is er een ecclesiologisch vraagstuk. Kan een plaatselijke Kerk haar eigen verantwoordelijkheid vormgeven en toch de band met de wereldkerk behouden? Benoemt Rome of Peking een bisschop? Is er een compromis mogelijk?”

Als derde belangrijk aandachtspunt verwijst Dumon naar de aanwezigheid van Chinese migranten in de hele wereld, bijvoorbeeld in Afrika. „Wat betekent die diaspora voor de missie en de evangelisatie? Hoe staat zij tegenover geloof en Kerk in de landen die haar onthaalt?”

Concilievader

Op 8 augustus overleed Jan Bluysen, oud-bisschop van 's-Hertogenbosch. Hij werd 87. Tot bisschop benoemd in 1966, ging hij in 1984 om gezondheidsredenen vervroegd op emeritaat. Met hem verdwijnt de laatste Nederlandse concilievader. Als hulpbisschop van Den Bosch woonde hij het Tweede Vaticaans Concilie bij. „De hoop en de verwachtingen voor een nieuwe toekomst zijn niet meer zichtbaar en niet meer voelbaar. Er zijn te veel conflicten”, verklaarde hij in 2011 naar aanleiding van zijn vijftigste jaar als bisschop. Dat jubileum vierde hij echter niet, uit piëteit met de slachtoffers van seksueel misbruik. Mgr. Bluysen, die bekendstond als progressief, maakte volop de polarisatie mee tussen ‘progressief’ en ‘behoudend’ in de Nederlandse Kerk, die een hoogtepunt kende bij het bezoek van Joannes-Paulus II aan Nederland in mei 1985.

Diakens

Het aantal permanente diakens in de Verenigde Staten neemt toe. Van de zowat 41.000 diakens wereldwijd, wonen er zo'n 18.000 in de VS. Twee derde van hen is echter ouder dan zestig. De meeste diakens in de VS zijn blank (78 procent), vijftien procent is latino en drie procent is Afro-Amerikaan. (NL)

‘Die lach, daar doen we het voor’

Het echtpaar BOCHI stuurt een container met hulpgoederen naar geteisterd Syrië

Nicole LEHOUCQ

Suzy Bochi uit Brecht lanceerde een aantal maanden geleden een hulpactie voor Syrië, het land waar haar echtgenoot Hamid werd geboren. Velen reageerden en zamelden kleding, speelgoed en schoolbenodigdheden in. Ook Wereld Missie Hulp hielp mee aan SOS Syrian Children. Midden juni vertrok een container met hulpgoederen uit Antwerpen via Turkije naar Syrië.

„Dan omarmt een Syrisch kind een knuffel en lacht. Daarvoor doen we het”, zegt Suzy Bochi.

De tocht liep echter niet van een leien dakje. Hamid Bochi reisde de container achterna. Hij vertelt over de moeilijkheden met paperassen in de Turkse havenstad Mersin. „Ons werd zelfs gevraagd per baal kleding het aantal T-shirts, broeken enzovoorts op te geven. Ongebruikelijk bij humanitaire hulp en voor ons zonder meer onmogelijk”, zegt hij. „Stel je voor, we hadden 72 balen mee van 80 kilogram, alleen al aan kleding.”

Op 27 juli kwam de lading uiteindelijk aan in Syrië, in een zone

die het Vrije Syrische Leger controleert. Daar sprak Bochi met kinderen, die opgroeien te midden van het geweld en dat ook integreren in hun spel: „Ze spelen begraaftplaats of knutselen wapens ineen. Aan de angst en het geluid van bombardementen raakten ze gewend. Op school gaan, kunnen ze niet. Scholieren uit Kortrijk schreven hen kaartjes, met wensen als ‘Hou moed!’ Die deelde ik uit met de vraag om een kaartje voor de scholieren in België te maken”, vertelt Bochi.

Schrijnend

„De toestand is schrijnend. 's Avonds schiet het regeringsleger – tegen hetwelk het Vrije Syrische Leger zich verzet – in deze zone op alles wat beweegt”, vervolgt hij. „Elektriciteit is er niet, automobilisten doven de lichten – hoogst onveilig allemaal. Ook wordt het leven steeds duurder. Ik zag dat veel bomen werden gerooid. Mensen koken op houtvuren. Gas is net als benzine of diesel zowat onbetaalbaar geworden.”

Het deel van zijn geboortestad Aleppo waar zijn familie woont, kon Hamid Bochi niet in. Dat ligt in het gebied waar het Syrische regime van president Bashar al-Assad heerst en hij vreesde er op-

gepakt of mogelijks ontvoerd te worden. Hoewel de telefoon het er nauwelijks doet, had hij contact met zijn zus. „Ze weende en vertelde dat haar man werkloos is. De grens naar bevrijd gebied kunnen ze niet over.”

„Mensen ter plaatse zullen de hulpgoederen uit Vlaanderen tot achter die grens brengen, naar het gebied waar veel armoede heerst”, vervolgen de Bochi's, die alvast hun acties voortzetten.

De actie financieel steunen, kan nog via BE 71 3631 1707 22 69. Voor info: <http://sossyrianchildren.blogspot.be>.

De vrachtwagen op dewelke de inhoud van de container werd overgeladen, komt aan in Syrië. © SOS Syrian Children

Advertentie

GOEDKOOPSTE in zijn assortiment

Recoda
cava brut
75 cl

€ 3,97

colruyt
laagste prijzen